

Lintukärpäsiä

liikkuvia ja luettavia runoja

2. osa

Liisa Räsänen

Lintukärpäsiä

liikkuvia ja luettavia runoja

2. osa

© 2025 Liisa Räsänen

Kustantaja: BoD · Books on Demand,
Mannerheimintie 12 B, 00100 Helsinki, bod@bod.fi

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Friedensallee 273,
22763 Hampuri, Saksa

ISBN: 978-952-80-9723-5

Helsinki 2025

Lintukärpäsiä

liikkuvia ja luettavia runoja

2. osa

Runot ja kuvitus
Liisa Räsänen

Tekninen toteutus
Janne Kantola

Rakutyöt
Ritva Sofia Lintu

Akvarellimaalaukset
Harri Kortelahti

Piirroksiset ja vesiväritaustat
Liisa Räsänen

Juhliessaan joulua **pöllö** miettii
 miten uudistaisi koulua
 siellä kun hyysätään monenlaista
 turhanpäiväistä laiskiaista
 opiskelua muuttaisi joustavaksi
 ja nimesi turhaksi painolastiksi
 talviunet karvanvaihdon
 nahanluonnin kutemisen
 liverryksen maidonjuonnin
 koulussa ei pidä valmistautua
 mihinkään harrastuskuoroihin
 vaan tärkeisiin ilmiöihin
 kuten työvuoroihin
 tärkeintähän on elämässä
 hiljaa lentää hämärässä
 ruokaan kiinni iskeä
 nokalla saalista repiä
 ja lopuksi jätökset oksentaa
 tämän mahtavan opin
 tahtoo tulostaa kaikille
 liskoille jyrsijöille kaloille
 satakielen siskoille

Niinpä varis ja uikku toisella luokalla
 alkaa heti koulunkäynnin saalistuksella
 sillä ne taitaa jo siipien liikuttelun
 sekä tuiki tarpeellisen oksentelun
 mutta uikku ei pidä myyräruuasta
 eikä varis luovu vaakunnasta
 siksi ne pääsee yhä uudestaan
 opintojen äitiä tapaamaan

Ekaluokalle joutuu vompatti
 rupisammakko ja meidän emokatti
 niiden silmät on tottuneet hämärään
 ne ei opi kuitenkaan lentämään
 eikä osaa pallerointa oksentaa
 sammakko tahtoo kurnuttaa
 kissa rukkia surruttaa
 ja vompatti kuutioita ulostaa
 luokassa usein itketään
 kun niiltä älyttömyyksiä kitketään

Mutta voi voi lehmää
 meritähteä ja valasta
 ne aloittaa erityistuenluokasta

Puun alla ne opettajaa odottaa
lehmä ammuu toiset huohottaa
meritähteä lehmä kielellään nuolee
mutta tämä pian kuivuudessa kuolee
valas ei kykene maalla liikkumaan
eikä itseohjautuen puussa kiikkumaan
se koulussa vetelee viimeisiään
hyräilee syvällistä biisiään
lehmäkään ei opi lentämään

Pöllö ei ole millänsäkään

Pian kuolee kuutti valas sontiainen
silkkiuikku lehmä kontiainen
varis vaakunnasta luopunut
karhu unettomuudesta juopunut
kohta ei pöllöllekään riitä ruokaa

Minäkö pöllö
se kummeksuen huokaa

Ruusutäti ja setätuuli

söivät pihalla soppaa
kun peipponen
niiden juttelevan kuuli

Alan kohta luulla ettet tarvitse minua
milloin saan sadetta haistella ja tuulla

Armas setä eipäs nyt mökötetä
hymyili ruusutäti
ja muiskautti pusun sedän huulille
lähetäpäs kutsu tuulille
ruusuni tarvitsevat vettä
puhku ja puhise
pilviä saat taivaalle tuoda
tuule ja tuhise
anna pilvien sadetta luoda

Nenänsä pystyyn nosti setätuuli
kun ruusutädiltä tehtävän kuuli
se haisteli ja tuhisi puhkui ja puhisi
unohti kaiken muun
kun keskittyi pilvien kokoiluun

Peipponen pieni oksalta pyrähti
kiulukkasoppaa maistoi
ja hyrähti
Suuremmoista suuremmoista
maukkaampaa soppaa ei ole toista

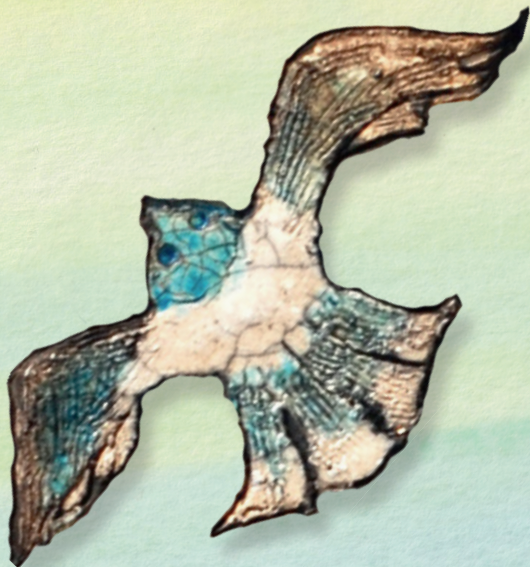

Neljä naakkarouvaa

pitää palaveriä
ne kväkättää hioo kielensä teriä
ja alkaa yhdestä nokasta huolia keriä
ne seisoo vastakkain piirissä
pelaten silmäpeliä
voi voi miten ne toivookaan
muuttomatkalle raikasta syyskeliä

Kvak kvak KVÄK
kiireesti kikattaen
ne suhahtaa pellon laitaan
jossa odottaa etanat ja lierot
pian pian sillä jos varikset kierot
lentää sinne ruokailemaan
rouvat saa jäädä
näliissään huokailemaan

Vaakku näkee katon ja vatukon
tuolla talo mummelin on
lihalautasen luokse se nokan kääntää
laskeutuessaan vaakunnan vääntää

Kaksi kuukautta Vaakku on
mummon ruokia vedellyt ja
pystösulkia kasvatellen elellyt
nyt se viimeisen kerran
tepastelee ympäri pihaa
nökkii välillä jauhelihaa
pyrähtää sitten katolle
sieltä takaisin kynnyksmatolle

Lähdettävä lähdettävä on
talvi tulee

Mummo on lohduton

Mutta Vaakku on vapaa
linnalla ei ole muuta
elämäntapaa

Lintumiehen

toisen pään otsasilmassä
on pientä taittovikaa
sillä ei huomaa pintavikaa
vaan kaikki on järkevää
ylen tärkeää

Toisen toisen pään
kolmannella silmällä
lintumies näkee
ruusunpunaista kuvaa
tahmaista siirappista
sormista valuvaa

Keskipään keskisilmä
selkeyttää lintumiehen kielen
kirkastaa sen mielen
sillä silmällä on hyvä
elää elämää kokonaista
aavistella olevaista

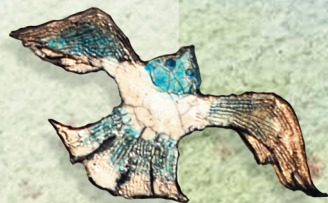

Lintukärpäsiä

kirja ja siitä tehty video
osat 1 ja 2

liikkuvia ja luettavia
katseltavia ja kuunneltavia
runoja

Lintukärpäsiä

kertoo

eläimistä, peikoista, ihmisistä.
Ne on kasvaneet rakupatsaista
tai patsaat ja kuvat niistä.
Joskus ne nousivat lentoon vaan,
kun kynää alkoi kutittaa.

9 789528 097235